

ผลของการใช้ใบกระถินทดแทนอาหารขันต่อองค์ประกอบผลิตโคนม The Effect of Leucaena leucocephala Substitution for Commercial Concentrate Diet Feed on Milk Composition

อุษา พรมpong

Usa Porpong

บทคัดย่อ

ศึกษาการใช้ใบกระถินทดแทนอาหารขันต่อองค์ประกอบผลิตโคนม ทำการศึกษาในโคนมลูกผสมไฮโลสไตน์พรีเซ็น ระดับสายเลือด 87.5 เปอร์เซ็นต์ จำนวน 16 ตัว โดยวิเคราะห์แบบ RCBD (Randomized Complete Block Design) แบ่งออกเป็น 4 กลุ่มทดลอง ฉะนั้น ต้อง กลุ่มทดลอง ที่ 1 สูตรควบคุม, กลุ่มทดลองที่ 2 ใช้ใบกระถินทดแทนอาหารขัน 5 เปอร์เซ็นต์, กลุ่มทดลองที่ 3 ใช้ใบกระถินทดแทนอาหารขัน 10 เปอร์เซ็นต์ และกลุ่มทดลองที่ 4 ใช้ใบกระถินทดแทนอาหารขัน 15 เปอร์เซ็นต์ ทำการทดลองเป็นเวลา 120 วัน พบว่า องค์ประกอบน้ำนมในส่วนของโปรตีนและวัตถุแห้งในน้ำนมไม่แตกต่างกัน แต่พบว่าการทดแทนใบกระถินในระดับ 15 เปอร์เซ็นต์ทำให่องค์ประกอบของไขมันเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) นอกจากนี้การใช้ใบกระถินทดแทนอาหารขันสามารถเพิ่มกำไรต่อการผลิตน้ำนมดีบุกได้มากกว่าการใช้อาหารขันเดิมโดยประมาณ 10%

คำสำคัญ: ใบกระถิน องค์ประกอบน้ำนม อาหารขัน

Abstract

The use of Leucaena leucocephala leaf substitution for commercial concentrate on milk composition was studied sixteen crossbred 87.5 % HF milking were used in a Randomized Complete Block Design (RCBD) including 4 Treatments with 4 replication. Treatment 1 was a control diet, treatment 2,3 and 4 were substitution concentrate with Leucaena leaf at 5, 10, 15 percent respectively. The experiment was lasted for 120 days. Result of the study revealed that total solids and milk Protein were not different. The substitution of Leucaena leucocephala at 15 were significant by increase milk fat ($P < 0.05$). In addition, the use of Leucaena leucocephala results in increase profit as compared to the used of commercial concentrate.

Keywords: diet feed, Leucaena, milk composition

ภาควิชาสัตวศาสตร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีขอนแก่น ต.กุดเค้า อ.มัญจาคีรี จ.ขอนแก่น 40160

Department of Animal Science, Khon Kaen Institute of Technology College, Tambon Kudkao, Amphur Manjakiri, Khonkaen 40160, Thailand.

บทนำ

การเลี้ยงโคนมของเกษตรกรรายย่อยในประเทศไทยจะให้ผลผลิตน้ำนมต่ำเนื่องจากได้วิบากอาหารหลายคุณภาพด้วย การเพิ่มปริมาณน้ำนมของโคนมเหล่านี้เกษตรกรมักใช้วิธีการเพิ่มน้ำนมอาหารข้น แต่มีข้อจำกัด คือ อาหารข้นมีราคาแพงทำให้เพิ่มต้นทุนการผลิต การนำพิชตระกูลลัวเช่นในกระถินซึ่งเป็นพืชที่มีคุณค่าทางอาหารสูงปลูกง่าย ทนทานต่อโรคแมลงศัตรูพืช สามารถขึ้นได้ในเดือนที่มีคุณภาพดี มีโปรตีนเฉลี่ยประมาณ 17.8% และในเบอร์เช็นต์ มีความชื้นประมาณ 63% เบอร์เช็นต์ และในกระถินยังเป็นแหล่งที่ดีของเบต้าแคโรทีนซึ่งจะช่วยส่งเสริมความสมบูรณ์ของร่างกายโดยเฉพาะระบบเลือดพันธุ์ ทั้งนี้ในอาหารหยานที่เกษตรกรใช้เลี้ยงโคนมมักมีเบต้าแคโรทีนต่ำ ทำให้มีปัญหาการผสมติดยาก การใช้ในกระถินทดลองอาหารข้นจึงเป็นทางเลือกที่เกษตรสามารถนำทดลองอาหารข้นที่มีคุณภาพดี และยังช่วยให้ชุมชนเกิดการสร้างอาชีพที่มีคุณภาพดี สามารถพึ่งตนเองได้ เมื่อย่างดี

วัตถุประสงค์

- เพื่อศึกษาระดับของในกระถินทดลองอาหารข้นในโคนม
- เพื่อศึกษาผลของการเสริมในกระถินต่อองค์ประกอบน้ำนมโคนม
- เพื่อศึกษาผลของการเสริมในกระถินต่อต้นทุน การผลิต

อุปกรณ์และวิธีการทดลอง

วางแผนการทดลองแบบ RCBD (Randomized Complete Block Design) แบ่งเป็น 4 Treatment 4 Replication ดังนี้ คือ

Treatment ที่ 1 สูตรควบคุม

Treatment ที่ 2 ใช้ในกระถินทดลองอาหารข้น

5 เบอร์เช็นต์

Treatment ที่ 3 ใช้ในกระถินทดลองอาหารข้น

10 เบอร์เช็นต์

Treatment ที่ 4 ใช้ในกระถินทดลองอาหารข้น

15 เบอร์เช็นต์

ซึ่งปริมาณน้ำนมติดเช้า-เย็น ทุกวันและสุ่มเก็บตัวอย่างน้ำนมติดเพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบในน้ำนมทุกๆ 7 วัน

วิธีการทดลอง

1. สุ่มโคนมเข้าทำการทดลองโดย Block ที่ Lactation โคงแต่ละตัว

2. ให้กินหญ้าเนเปียร์สดที่ผ่านการหั่นเป็นชิ้นโดยเครื่องหั่นหญ้าแบบเติมที่ทุก Treatment

3. ให้ในกระถินทดลองอาหารข้นตาม Treatment ที่กำหนด

4. ซั่งปริมาณน้ำนมติดเช้า-เย็น ทุกวัน

5. เก็บตัวอย่างน้ำนมติดเช้า-เย็นรวมกันส่งวิเคราะห์องค์ประกอบน้ำนม ทุกๆ 7 วัน

อุปกรณ์การทดลอง

1. โคนมลูกผสมไฮโลสไตน์ฟรีเชียน ระดับสายเลือด 87.5 เบอร์เช็นต์ จำนวน 16 ตัว

2. ขวดเก็บตัวอย่างน้ำนม

3. อาหารข้นระยะให้น้ำนม โปรตีน 16%

เบอร์เช็นต์

4. เครื่องซั่ง

5. หญ้าเนเปียร์สด

6. ในกระถินแห้ง

7. สมุดบันทึกปริมาณน้ำนมติด

ผลการทดลองและวิจารณ์

จากการศึกษาผลการใช้ในกระถินทดลองอาหารข้นต่อองค์ประกอบผลผลิตโคนมลูกผสมพันธุ์ไฮโลสไตน์ฟรีเชียน ระดับสายเลือด 87.5 เบอร์เช็นต์ที่ให้กินหญ้าเนเปียร์สดแบบเติมที่และเสริมอาหารข้นเบอร์เช็นต์

โปรตีน 16 เมอร์เซ็นต์ในอัตรา 1 กิโลกรัมต่อปริมาณน้ำนมที่ได้รับ 2 กิโลกรัม โดยการในกระถินในระดับ 0, 5, 10 และ 15 เมอร์เซ็นต์ พนว่าปริมาณน้ำนมต่อวันเฉลี่ยเท่ากับ 15.4, 15.9, 15.0 และ 16.1 กิโลกรัมต่อตัวต่อวันตามลำดับ ซึ่งแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนองค์ประกอบในน้ำนม คือ โปรตีนจากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยตลอดการทดลองเท่ากับ 3.3, 3.1, 3.3 และ 3.4 เมอร์เซ็นต์ตามลำดับ ซึ่งแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ องค์ประกอบอนมในส่วนของวัตถุแห้งเฉลี่ยตลอด

การทดลองเท่ากับ 13.0, 13.2, 13.2 และ 12.9 เมอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ซึ่งแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ องค์ประกอบอนมในส่วนของไขมันเฉลี่ยตลอดการทดลองเท่ากับ 3.6, 3.9, 4.1 และ 4.6 เมอร์เซ็นต์ตามลำดับ ซึ่งแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) และจากการศึกษาต้นทุนการผลิตต่อปริมาณคิดเป็นกำไรต่อปริมาณน้ำนม 1 กิโลกรัม เท่ากับ 6.20, 6.31, 7.93, และ 8.25 ซึ่งแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงการให้นมของโคนมลูกผสมไฮลส์ไตน์ฟรีเซ่น ระดับสายเลือด 87.5 เมอร์เซ็นต์

รายการ	treatment			
	1	2	3	4
ปริมาณน้ำนมเฉลี่ยต่อวัน(ก.ก)	15.4	15.9	15.0	16.1
ไขมันนม (เมอร์เซ็นต์)	3.6 ^a	3.9 ^a	4.1 ^b	4.6 ^b
โปรตีนนม (เมอร์เซ็นต์)	3.3	3.1	3.3	3.4
วัตถุแห้งในนม (เมอร์เซ็นต์)	13.0	13.2	13.2	12.9
กำไรต่อนม 1 บาท	6.20 ^a	6.31 ^a	7.93 ^b	8.25 ^b

ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรยกกำลังแตกต่างกันในบรรทัดเดียวกันคือแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($P < 0.05$)

สรุป

จากการศึกษาผลการใช้ในกระถินทดแทนอาหารขันต่อองค์ประกอบผลผลิตโคนมลูกผสมพันธุ์ไฮลส์ไตน์ฟรีเซ่น ระดับสายเลือด 87.5 เมอร์เซ็นต์ พนว่าปริมาณน้ำนมต่อวันไม่มีความแตกต่างกัน ส่วนองค์ประกอบในน้ำนม คือ โปรตีนและวัตถุแห้งเฉลี่ยตลอด

การทดลองไม่แตกต่างกันแต่องค์ประกอบอนมในส่วนของไขมันเฉลี่ยตลอดการทดลองมีแนวโน้มว่าระดับของในกระถินที่เพิ่มขึ้นมีผลให้ปริมาณไขมันนมเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$) นอกจากนั้นการใช้ในกระถินทดแทนอาหารขันเป็นการลดต้นทุนการส่งให้กำไรต่อปริมาณน้ำนม 1 กิโลกรัมมากขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < 0.05$)

เอกสารอ้างอิง

- บุญล้อม ชีวอิสรักษ์และบุญเสริม ชีวอิสรักษ์. 2547.
ผลการใช้ภาคถ้วนเหลืองต่อการผลิตน้ำนมโค.
รายงานการประชุมทางวิชาการ. มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์. กรุงเทพมหานคร. 466 น.
เรณู เทพประภาร, สมคิด พรมมาและกัญญา ธรรมพงษา.
2545. การพัฒนาอาหารขันโดยการนำกระถิน
ยักษ์เพื่อใช้เลี้ยงโคนม. ศูนย์วิจัยและบำรุงพันธุ์
สัตว์เชียงใหม่. เชียงใหม่. 42 น.
วิทยา สุริยาสถาพร. 2547. การเปลี่ยนแปลงปริมาณน้ำนม
ของฟาร์มโคนมรายย่อย. รายงานการประชุม
ทางวิชาการ. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
กรุงเทพมหานคร. 466 น. 2546. คู่มือการจัดการ
ฟาร์มโคนม. สำนักงานสุขศาสตร์และสุขอนามัย
ที่ 3 กรมปศุสัตว์. นครราชสีมา. 45 น.
สุรศักดิ์ คงกิตติ. 2542. โครงการเสริมพืชอาหารหมักใน
คณะทรัพยากรธรรมชาติ มหาวิทยาลัยสงขลา
นครินทร์. สงขลา. 175 น.